

گسترش روابط روسیه با اسرائیل

گسترش روابط روسیه با اسرائیل

عادلی/خبرگزاری آران

گسترش روابط روسیه با اسرائیل در سال های اخیر از سیاست های متمایز و ویژه روسیه در خاورمیانه محسوب می شود. نخستین سفیر روسیه در اسرائیل الکساندر بوفین بود که در سال ۱۹۹۱ پس از عادی شدن روابط تلاویو با مسکو به این سمت انتخاب شد. وی در خاطراتش می نویسد: «در طول پنج سال و نیم دوران ماموریتم هیچ گونه پروژه بزرگ روسی – اسرائیلی تهیه نشده است.» اما اکنون شاهدیم که دو طرف ده ها پروژه بزرگ مشترک با یکدیگر دارند. در دهه نود از قرن بیستم میلادی افراد بسیاری به عنوان مهاجر از روسیه و جمهوری های کمونیستی سابق به اسرائیل مهاجرت کردند که به فضل وجود آنها شمار شهروندان روسی اسرائیل را به ۲۰ درصد رساندند. بسیاری از آنها توانستند در هسته اصلی سیاسی اسرائیل نفوذ کنند اگر چه همچنان زبان روسی را به عنوان زبان مادری خود حفظ کردند. تعداد بسیاری از اعضای اخیر کنیست این رژیم نیز روسی تبار هستند. از کابینه نتانیاهاو نیز چهار نفر از وزرا از جمع ۳۰ وزیر کل کابینه از افراد مهاجر از اتحاد جماهیر شوروی سابق هستند. یکی از آنها آویگدور لیبرمن، وزیر امور خارجه این رژیم است که برای تماس با طرف های روس به راحتی روسی صحبت می کند.

در حال حاضر اسرائیلی هایی که به زبان روسی صحبت می کنند بخش مهمی از جامعه اسرائیل را تشکیل می دهند و از هسته های مهم ارتباطی میان دو طرف محسوب می شوند. پیتر استینگ، سفیر سابق روسیه در اسرائیل تاکید دارد که عامل انسانی باعث شده تا نگرش روسیه جدید تغییر کند و بداند که آن چه در اسرائیل می گذرد چیست و روسی های مقیم اسرائیل با چه مشکلاتی مواجهند، در کجاها خطا می کنند، پیچیدگی هایشان چیست و چه دستاوردهایی دارند.

نخبگان اسرائیلی عموماً به خوبی زبان روسی را صحبت می کنند و برای این که بتوانند در ساختار حکومت نفوذ کنند بر یادگیری این زبان همت می گمارند. این مساله می تواند روزی باعث ایجاد یک هم پیمان روسی – اسرائیلی شود و چه بسا جای مشارکت امریکایی – اسرائیلی را نیز بگیرد. البته این هدف را آویگدور لیبرمن رهبر حزب "اسرائیل خانه ما" در برنامه انتخاباتی خود در سال ۲۰۰۹ برای خود تعریف کرده بود و صحبت از تشکیل یک هم پیمانی بزرگ میان روسیه و اسرائیل می زد. عملاً، روسیه بر گسترش روابط با اسرائیل اصرار دارد. اقتصاد اسرائیل مبتنی بر استفاده از تکنولوژی پیشرفته است و تجربه طولانی ای در زمینه توسعه اقتصادی در شاخه های مختلف دارد که روسیه گمان می کند که این تجربیات می تواند برایش سودمند باشند. روسیه تلاش دارد تا در پروژه های اکتشاف و استخراج گاز در اسرائیل مشارکت کند و همچنین در برخی زمینه های دیگر از جمله مباحث امنیتی نیز از این رژیم استفاده کند.

با این حال روسیه اگر می خواهد روابط خود را با اسرائیل گسترش دهد باید مراقب رابطه این رژیم با امریکا نیز باشد. به ویژه که توانایی های نظامی اسرائیل بیشتر وابسته به تکنولوژی پیشرفته نظامی و امنیتی امریکا است و ایالات متحده سال های طولانی است که تجهیزات امنیتی و نظامی این رژیم را تامین می کند. پنتاگون ۵۰ درصد تولیدات خود را به کمک های نظامی کشورهای خارجی اختصاص می دهد که سهم بیشتر این میزان متعلق به اسرائیل است. این جدای از اختصاص ۲۰۰ میلیون دلار در سال به این رژیم در ساخت و توسعه سامانه مشترک موشکی در اسرائیل است. علاوه بر آن شرکت های شریک امریکایی – اسرائیلی یکی از مهم ترین شرکت ها در خاک دوطرف هستند که برای کشورهای سوم تجهیزات تسلیحاتی تامین می کنند. مساله ای که باعث می شود تا مشکلات بسیاری برای همکاری های مشترک روسی – اسرائیلی به وجود بیاید.

آرئیل کوئین، کارشناس روابط امریکا و روسیه در این باره می گوید: «واشنگتن تمایل ندارد که روسیه تا آن جا پیشرفت کند که بتواند سلاح های خود را به تکنولوژی روز دنیا برساند و با اسرائیل وارد همکاری شود. نمونه آن فشارهای امریکا به هم پیمانان اسرائیلی اش در سال ۲۰۰۸ بود که پافشاری می کرد آنها جنگنده بدون خلبان به روسیه نفروشند.» این در حالی است که کمک های مالی کلانی از سوی دولت امریکا و یهودی های ساکن در این کشور به اسرائیل سرازیر می شوند که خزانه داری روسیه و یهودی های روسی توانایی رقابت با آنها را ندارند. نخبگان اسرائیلی سنتی به روسیه به چشم کشوری می نگرند که فرهنگ سیاسی غربی و فرهنگ قیم مآبانه شرقی را توامان دارد.

حال این سوال نزد اسرائیلی ها مطرح است که آیا روسیه دوست است یا دشمن؟ پیش روی روسیه به سمت بازار اسلحه در خاورمیانه باعث نگرانی اسرائیلی ها شده است. این مساله همچنان برای آنها یادآور دوران جنگ سرد است. آنها به یاد می آورند که در سال های ۱۹۶۷ و ۱۹۷۳ اعراب با سلاح های روسی با اسرائیلی ها می جنگیدند که این موضوع خاطرات دردآوری برای آنها رقم زده است. حتی گفته می شود یکی از دلایل برتری حزب الله بر اسرائیل در جنگ ۳۳ روزه در سال ۲۰۰۶ دسترسی این حزب به سلاح های روسی مثل موشک ضد تانک "گورنت" بود که در حقیقت روسیه در اختیار سوریه قرار داده بود. در همین حال همکاری های نظامی روسیه با ایران و سوریه نیز همچنان ادامه دارد که این مساله به هیچ وجه باب میل اسرائیل نیست. برای همین است که بسیاری از مقام ها و کارشناسان اسرائیلی به دولت خود توصیه می کنند که اسرائیل همکاری های تسلیحاتی خود را با روسیه گسترش دهد تا بدین ترتیب از حجم همکاری های تسلیحاتی روسیه با کشورهای خاورمیانه بکاهد. در همین رابطه ژئیف ایلکین، یکی از اعضای اصلی هیئت رئیسه اتحاد مشترک پارلمانی اسرائیل – روسیه نیز در این باره می گوید که اسرائیل تلاش کند تا با طرح کردن

بهذه هاء، مشتتک تمحه ۰۰سه ۱۰ به خمد نشت حذب کند تا تدب، تتتمب بان، گانان، ۰سه ۰ن نه به مصالح اسائنا. تمحه نشت، ۰کنند ه نشت به حفظ آن، حدت نشت، به خ ح دهند ۰۶ / پایان پیام